

det samme paa Arbejdspladsen Rørlageret, Brødrene Dahl.

Da afdøde var Stuevagt paa Ungdomshjemmet, skrev han hjem, at han maatte vaske Gulve, der var lige saa store som Røde Kros Sal, og at Arbejdet trættede ham.

Da afdøde vendte hjem den 7de November, saa han forfærdelig ud, uden en Draabe Blod i Ansigtet, og hans Læber var helt gule.

Afdøde udtalte en Dag, medens han laa paa Garnisonssygehuset, at han mente, det var forkert, han var sendt til Sønderjylland, og naar han kom hjem, vilde han straks gaa op paa „Social-Demokraten“s Kontor og klage.

Komparentindens Mand er ikke hjemme, men vil formentlig ikke kunne oplyse mere i Sagen“.

Senere er afhørt afdødes Fader, Arbejdsmand Johan Jørgensen, afdødes Søster Fru Anna Andersen, født Jørgensen, samt hans forlovede, Frøken Cornelia Sørensen, der alle forklarede i Overensstemmelse med den af Moderen afgivne Forklaring.

Saaledes ser Forholdet ud efter de Undersøgelser, der er foretagne, og det fremgaar deraf klart, at der ikke fra Militærets Side er sket vedkommende nogen Overlast. Da han kom til Aabenraa, meldte han sig straks syg og blev af den derværende Læge, Dr. Michelsen, indlagt paa Sygehuset, idet Lægen stillede Diagnosen: Influenza; efter 6 Dages Forløb følte han sig atter rask og blev udskrevet fra Hospitalet for at gaa med til denne Folkefest om Aftenen, og næste Dag søgte han at gaa med til Øvelse, men blev syg undervejs og maatte vende om. Og som ærede Medlemmer nu har hørt, endte det med, at han, da han nødig vilde ind paa Hospitalet igen, i Stedet for rejste til København, kom dødssyg hertil, hvor han derefter afgik ved Døden. Den Overensstemmelse, der har været, er den, der bestaar mellem Lægen og Stabssergenten, de to eneste, som har været til Stede og kunde give Forklaring. Men den Tvivl hos Lægen om, at den Samtale, der var citeret af Stabssergenten, var rigtig, kom først til Stede, efter at Sagen havde været forhandlet her, og jeg har bebrejdet Lægen, at han ikke straks meldte det til Krigsministeriet, da han, som han selv siger, nogen Tid efter at han havde læst Stabssergentens Indberetning, var noget i Tvivl om, hvorvidt den paagældende Samtale var ført med Jørgensen eller med en, der hed Jensen, og som blev henvist til Hospitalet. Her foreligger der en Fejl, en Mangel, som jeg skal søge at hindre bliver gentaget

i Fremtiden, idet det vil blive paalagt vedkommende, der foretager et saadant Eftersyn, at føre Journal over, hvilke syge der har meldt sig, hvorledes de er blevet behandlet, og hvad der i øvrigt er foretaget med dem, der har været syge og er blevet henvist til Hospitalsbehandling. Dette har ikke fundet Sted tidligere, men her foreligger altsaa et Tilfælde, som viser, at det vil være rettest, at der sker en Forandring i saa Henseende.

Men da denne Sag jo har en særlig Betydning, og da Lægerne, der har behandlet den syge, er blevet omtalt paa en strækt kritiserende Maade, har jeg tilladt mig at sende Sagen til Erklæring til Generallæge Ammentorp. Generallægen har skrevet en længere Erklæring angaaende dette Forhold og er ligeledes af den Opfattelse, at der ikke er Anledning til at gøre Ansvar gældende overfor nogen af de Læger, der har behandlet den syge, idet han siger, at denne vældige Anæmi, der bortrev den unge Mand, er af den Slags Anæmier, hvis Opstaaen og Behandling man endnu ikke er rigtig klar over i Lægeverdenen. Generallægen er af den Overbevisning, at det, der her foreligger fra Auditørens Side, er korrekt, og har derfor ikke fundet Anledning til at anbefale, at der skulde rejses Tiltale mod nogen af de Læger, der har behandlet denne Mand.

Dette er, hvad jeg har at meddele angaaende denne Sag, og det glæder mig, at den afdødes Fader i det Forhør, der har været afholdt over ham, har erklæret, at hans Søn ikke har beklaget sig over at være blevet daarligt behandlet i Militærtjenesten. Faderen har beklaget sig over alt det Skriveri, der er blevet om hans Søn, og det har han jo særlig Grund til at beklage. Jeg har ønsket at faa denne Sag oplyst helt fra Bunden, efter at der kunde være Tvivl om, hvem der havde Ret, Lægen eller Stabssergenten med Hensyn til deres første Indberetning. Det er nu sket, og enhver Tvivl i saa Henseende er hævet. Sagen foreligger nu offentlig. Jeg skal ikke bedømme Lægens Stilling eller Standpunkt. Dér maa jeg henholde mig til Generallægen, hvis Omdømme og Overblik over disse Sager jeg maa respektere.

Chr. Hansen: Det var jo mig, der ved tredie Behandling af Lovforslaget angaaende Afsendelse af Soldater til Sønderjylland drog denne Sag frem og henstillede til Ministeren at lade den retslig undersøge for at faa konstateret, om der var foretaget noget med den afdøde Mand, som kunde